

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum liceat eis negotia secularia tractare? 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

habetur, quod monachi, ex hoc quod sunt monachi, non nanciscuntur potestatem talia faciendi: non autem quod ex hoc quod sunt monachi, habent aliquid contrarium executioni talium actuum.

Ad secundum dicendum, quod illud etiam statutum Niceni Concilij præcipit, ut monachi non usurpent sibi ex hoc quod sunt monachi, potestatem huiusmodi actus exercendi: non autem prohibet quin ista possint eis committi.

Ad tertium dicendum, quod ista duo se non compatiuntur, scilicet quod aliquis ordinariam curam ecclesiasticorum officiorum habeat, & monasticam regulam in monasterio seruet. Per hoc tamen non excluditur, quin monachi, & alij religiosi possint interdum circa ecclesiastica officia occupari ex commissione praælatorum, qui ordinariam curam habent, & præcipue illi, quorum religiones ad hoc sunt specialiter instituta: ut infra * dicetur.

ARTIC. II.

Vtrum religiosis licet secularia negotia tractare?

Ad secundum sic proceditur. Videtur, quod religiosis non licet secularia negotia tractare. Dicitur enim in † prædicto decreto Bonifacij papæ, quod B. Benedictus eos secularium negotiorum editit expertes fore: quod quidem Apostolicis documentis, & omnium sanctorum Patrum institutis, non solum monachis, sed etiam canonicis omnibus, magnopere imperatur, secundum illud 2. ad Tim. 2. Nemo militans Deo implicat se secularibus negotijs. Sed omnibus religiosis imminet, quod militent Deo. Ergo non licet eis secularia negotia exercere.

¶ 2 Præterea, Prima ad Thess. 4. dicit Apost. Operam detis ut quieti sitis, & ut negotium veltrum agatis. † glo. Dimissis alienis, quod vobis vile est in emendationem vitæ. Sed religiosi specialiter assumunt studium emendationis vita. Ego non debent secularia negotia exercere.

¶ 3 Præterea, Super illud Matth. 21. Ecce qui mol-

* q. 188.

ar. 4.

895

inf. q. 188

a. 2. ad 2

¶ op. 19

ca. 11. ¶

Rom. 16.

co. 1. fin.

¶ 2. Tit.

2. col. 2.

† a. præc.

16. q. 1. c.

Sunt no-

nulli.

Rubri. a

¶ c. 1. ix

trans. le

rict., vel

monaci.

Gl. inter.

ibi.

In hoc lo
ss. & o. 9.

mollibus vesciuntur, in domibus regum sunt, dicit Hiero. Ex hoc ostenditur rigidam vitam, & austerae prædicationem, vitare debere aulas regum, & mollium hominum palatia declinare. Sed necessitas secularium negotiorum ingerit hominem ad frequentandum regum palatia. Ergo non licet religiosis aliqua negotia secularia pertractare.

SED contra est, quod Apost. dicit ad Rom. vii. Commando vobis I'hæben sororem nostram. Et postea subdit, Et assistatis ei in quocumque negotio vestri indigerit.

R E S P O N D E O dicendum, quod sicut supra dictum est, status religionis est ordinatus ad perfectionem charitatis consequandam. Ad quam quidem principaliter pertinet Dei dilectio: secundario autem dilectio proximi. Et ideo religiosi principi & propter se debent intendere ad hoc, quod Deo videntur. Si autem necessitas proximis immineat, eorum negotia ex charitate agere debent, secundum illud ad Galat. 6. Alter alterius onera portare, & sic adimpleris legem Christi: quia & in hoc ipso quod proximi serviant propter Deum, dilectioni divina obsequuntur. Vnde dicitur Iac. 1. Religio munda, & immaculata apud Deum, & Patrem, haec est, visitare pupilos, & vi duas in tribulatione eorum. Gl. 1 id est, succurrete ei qui carent praesidio, in tempore necessitatis est ergo dicendum, quod causa cupiditatis secularia negoti gerere, nec monachis, nec clericis licet. Causa vero charitatis se negotiis secularibus cum debita moderatione ingerere possunt secundum superioris licetiam, in ministrando, & dirigendo. Vnde dicitur in Decr. & dist. 88. Decreuit sancta synodus nullum deinceps clericum aut possessiones conducere, aut negotiis secularibus se immiscere, nisi propter curam aut pupillorum, aut orphanorum, aut viduarum, aut forte episcopus ciuitatis ecclesiasticarum rerum sollicitudinem cum habere præcipiat. Eadem autem ratio est de religiosis, & clericis, quia utriusque similitudine

gl. interl.
ibid.

et i. c. 2. in
ordine.

negotia secularia interdicuntur, ut † dictum est.
Ad primum ergo dicendum, quod monachis interdicitur secularia negotia tractare, propter cupiditatem, non autem propter charitatem.

Ad secundum dicendum, quod non est curiositas, sed charitas, si propter necessitatem aliquis se negotijs secularibus immisceatur.

Ad tertium dicendum, quod frequentare palatia Regum propter delicias, vel gloriam, vel cupiditatem non competit religiosis: sed ea adire propter pias causas eis competit. Vnde dicitur 4. Reg. 4. quod Helisæus dixit ad mulierem, Numquid habes negotium, & vis ut loquar Regi, vel principi militiae? Similiter etiam conuenit religiosis adire Regum palatia ad eos arguendos, vel dirigendos, sicut Ioannes Baptista arguebat Herodem, ut dicitur Matth. 14.

ARTIC. III.

Vtrum religiosi manibus operari teneantur?

A D tertium sic proceditur. Videtur, quod reli-
gioosi manibus operari teneantur. Non enim ex-
cusantur religiosi ab obseruantia praceptorum. Sed
operari manibus est in pracepto, secundum illud 1.
ad Thes. 4. Operemini manibus vestris, sicut præcep-
imus vobis. Vnde & August. † in lib. de operib. mona-
chor. dicit, Ceterum quis ferat homines contumaces
(id est religiosos non operantes, de quibus ibi loqui-
tur) saluberrimis Apostoli monitis resistentes: non si-
cuit infirmiores tolerari, sed sicut etiam fortiores pre-
dicari? Ergo videtur quod religiosi teneantur manibus
operari.

¶ 2 Præterea, 2. ad Thess. 3. super illud, Si quis
non vult operari, nec manducet, dicit † glos. Dicunt
quidam de operibus spiritualibus hoc Apostolum præ-
cepisse, non de opere corporali, in quo agricultæ, vel
opifices laborant. Et * infra, Sed superfluo conantur
& tibi & ceteris caliginem obducere, ut quod utili-
ter charitas monet, non solum facere nolint, sed nec
etiam intelligere. Et † infra, Vult seruos Dei cori-

896

3. dt. 17.
q. 3. a. 1.
q. 4. 1. 1.
quo. q. a.
4. 1. op.
12. ca. 4.
co. 7. 1.
c. 17. ad 1.
* ca. 10.
parum a.
prin. t. 3.
† Et Au-
gu. in li.
de operi-
bus ma-
nach c. 1.
1. t. 3.
* eod. li.
c. 2. in fa.
† c. 3. in
prin.

po-